

De-ai vrea

Florinpaun

Când pleci, de-i noapte, lampa n-o porni,
De-ți voi caută obrazii, să-i cred oriunde.
Cum pleci, de vrei, din loc perna n-o urni,
Acolo să revin, când tu mai ești niciunde.

Dacă pleci, de-i frig, cuptorul nu-l înfoca,
Pe-al tău loc mă mută, iar eu nu voi mișca.
Cum pleci, de-ai vrea, deodată să plecăm,
Și l-acea dintâi cărare, de ea să apucăm.

Când pleci, de-i zi, fereastra n-o crăpa,
Al tău odor să-l țin, din câte mi-or scăpa.
Cum pleci, de-ai vrea, cheia să n-o lași,
Viața toată să tresalt la sunetul din pași.

Dacă pleci, de-i cald, aerul nu-l schimba,
Să mai cred că lenevia mă poate înhîmba.
Cum pleci, ce-aș vrea, deodată să rămâi,
Să-nalțe a ta milă, ce picat ți-e la călcâi!